

І. І. Панаїоті

Драйгор Давид Абрамович

ДРАЙГОР Давид Абрамович (10(23). 02. 1906, містечко Городище Київ. губ., нині місто Черкас. обл. – 26. 04. 1964, Київ) – матеріалознавець. Доктор технічних наук (1958), професор (1960). Державна премія УРСР у галузі науки і техніки (1964). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Інститут механізації с. господарства у Києві (1932), де відтоді й працював (нині Нац. університет біоресурсів і природокористування України): 1936–41 – завідувач кафедри ремонту машин. 1946–61 – в Інституті буд. механіки АН УРСР (нині Інститут механіки НАНУ): ст. н. с.; 1961–64 – у Інституті металокераміки та спецсплавів АН УРСР (нині Інститут проблем матеріалознавства НАНУ; обидва – Київ): зав. лаб. зносостійкості й оброблюваності металокерам. матеріалів і завідувач відділу фіз.-хім. механіки. Досліджував проблеми збільшення рівня надійності та довговічності машин у металург. і вугіл. машинобудуванні.

Основні праці

Износ металлов. 1949; Справочник по ремонту грузовых автомобилей. 1952 (співавтор); Влияние колебаний основных узлов токарных автоматов и полуавтоматов на качество обработанной поверхности. 1958 (співавтор); Износостойкость и усталостная прочность стали в зависимости от условий обработки и процента трения. 1959; Влияние трения и износа на усталостную прочность стали с учетом масштабного эффекта. 1963 (співавтор); усі – Київ.

Бібліографічний опис:

Драйгор Давид Абрамович / І. І. Панаіоті// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21215>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).